

Prima instanță: N. Pasecinic.
Instanța de apel: A. Panov, M. Anton, I. Țurcanu.

dosarul nr. 2r - 47/18

DECIZIE

31 ianuarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Mihai Poalelungi
Oleg Sternioală
Iurie Bejenaru

examinând recursul declarat de către lichidatorul Societății pe Acțiuni „Livservcom” în proces de insolvență, Petru Lupea

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Societății pe Acțiuni „Livservcom” în proces de insolvență împotriva lui Ion Șargov și Iurii Statchevici cu privire la încasarea datoriei,

împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 09 noiembrie 2017, prin care a fost respinsă cererea de repunere în termen a apelului depus de către Societatea pe Acțiuni „Livservcom” în procedura falimentului, a fost restituită cererea de apel, ca fiind depusă în afara termenului legal și a fost încetată procedura în ordine de apel,

c o n s t a t ă

La 04 august 2014, reclamantul S.A. „Livservcom” în proces de insolvență a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Ion Șargov cu privire la încasarea datoriei.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, conform statutului, genul de activitate al S.A. „Livservcom” este asigurarea locatarilor blocurilor locative gestionate, cu toate genurile de deserviri comunale.

Conform actului de primire-predare nr. XXXX din 03 iulie 2001, încheiat între S.A. „Tracom” și S.A. „Livservcom”, în gestiunea S.A. „Livservcom” au fost transmise 10 blocuri locative, printre care și blocul în care locuiește pârâtul.

Susține reclamantul că, conform contractelor nr. XXXX din 18 iunie 2003 încheiat între S.A. „Livservcom” și S.A. „Apă-Canal”; nr. XXXX din 08 decembrie 2005 încheiat între S.A. „Livservcom” și S.A. Regia „Autosalubritate”; nr. XXXX din 01 noiembrie 2000, încheiat între S.A. „Livservcom” și S.A. „Termocom”; nr. XXXX din 01 ianuarie 2004, încheiat între S.A. „Livservcom” și S.A. „Liftservice”; nr. XXXX din 08 noiembrie 2000, încheiat între S.A. „Livservcom” și RE Chișinău, furnizorii s-au obligat să livreze apă rece, energie termică, energie electrică și să presteze servicii de transportare a deșeurilor, și de deservire a ascensoarelor.

Indică reclamantul că, S.A. „Livservcom” este obligat să achite plățile lunare pentru serviciile prestate, din sumele acumulate de la locatarii blocurilor ce se află în gestiunea sa, cărora le sunt livrate utilitățile menționate supra.

Afirmă reclamantul că, pârâtul, locatar al blocului situat în mun. Chișinău, str. Piața Unirii 1, ce se află în gestiune S.A. „Livservcom”, conform bonului de plată pentru serviciile calculate pentru luna iunie 2014 și a chitanței de plată pentru energia termică pentru luna iunie 2014 a acumulat o datorie în mărime de 55 947 lei și 03 bani, sumă pe care nu a contestat-o.

Invocă reclamantul prevederile art. 25 a Legii cu privire la serviciile publice de gospodărie comunală potrivit căruia, persoanele fizice și juridice care beneficiază de serviciile publice de gospodărie comunală sunt obligate să achite contravaloarea serviciilor prestate, conform facturilor primite, în temeiul prevăzut de contractul încheiat între operator și utilizator.

Menționează reclamantul că, din motivul datoriilor acumulate de către locatarii fondului de locuințe față de S.A. „Livservcom”, societatea nu este în stare să achite plățile pentru serviciile prestate de furnizori și ca urmare a fost intentată procedura de insolvență, iar administratorul insolvenței a fost numit Petru Lupea.

Cere reclamantul, admiterea acțiunii și încasarea de la pârâtul Ion Șargov a datoriei în mărime de 55 947 lei și 03 bani și a cheltuielilor de judecată în mărime de 2% din valoarea acțiunii.

La data de 04 octombrie 2016, reprezentantul reclamantului S.A. „Livservcom”, Gheorghe Lupea a înaintat o cerere de chemare în judecată concretizată. În motivarea cererii a invocat că, apartamentul nr. 93 situat în mun. Chișinău, XXXX a fost deținut cu drept de proprietate de către Ion Șargov și Iurii Statchevici.

Afirmă reclamantul că, neclaritățile referitoare la obligațiile fiecăruia dintre pârâți față de S.A. „Livservcom” au fost cauzate de faptul că pârâții nu au înregistrat dreptul de proprietate asupra apartamentului menționat, au tăinuit faptul vânzării-cumpărării bunului imobil și nu și-au onorat obligațiile de plată a serviciilor furnizate de S.A. „Livservcom”.

Cere reclamantul, admiterea acțiunii, recunoașterea în calitate de copârât pe Iurii Statchevici, recunoașterea datoriei în mărime de 67 092 lei și 43 bani a pârâților față de S.A. „Livservcom” și încasarea de la pârâți în mod solidar a datoriei în mărime de 67 092 lei și 43 bani.

La data de 10 noiembrie 2016, reprezentantul reclamantului S.A. „Livservcom”, Gheorghe Lupea a depus o cerere de concretizare a sumei datoriei din cererea de chemare în judecată.

În motivarea cererii a invocat că, conform înscrierilor din certificatul eliberat de Î.S. „Cadastru”, dreptul de proprietate asupra a ½ din apartamentul nr. 93 situat în mun. Chișinău, XXXX, înregistrat în Registrul bunurilor imobile cu nr. cadastral XXXX a fost transmis proprietarului Ion Șargov în baza încheierii judecătorești din 20 februarie 2003, faptul respectiv fiind înregistrat în registrul bunurilor imobile la data de 09 septembrie 2005. Dreptul asupra celeilalte părți nu a fost înregistrat, din ce rezultă că Ion Șargov a preluat integral drepturile asupra apartamentului menționat, cu toate obligațiile anterioare privind achitarea serviciilor comunale prestate de către S.A. „Livservcom”, pe care le aveau foștii proprietari ai acestui apartament.

Sușține reclamantul că, cele invocate de către Ion Șargov precum că nu a locuit în apartamentul menționat nu sunt confirmate și totodată, faptul că nu a locuit personal în apartament nu constituie temei pentru eschivarea de la plata serviciilor furnizate de S.A. „Livservcom”.

Precizează reclamantul că, având obligația de a achita serviciile comunale, Ion Șargov era responsabil de a prezenta la S.A. „Livservcom” documentele referitoare la dobândirea dreptului de proprietate asupra apartamentului menționat, iar neinformarea cu privire la acest fapt urmează a fi interpretat ca manifestarea voinței acestuia de a recunoaște și achita integral datoriile acumulate de foștii proprietari.

Menționează reclamantul că, doar în luna mai a anului 2009, contabilitatea a trecut contul de achitare a serviciilor comunale pe numele lui Ion Șargov, acesta refuzând prezentarea documentelor și neinformând pe S.A. „Livservcom” despre faptul că apartamentul este dat în chirie cât și despre faptul că are un alt domiciliu, unde urmau să-i fie expediate facturile pentru serviciile prestate.

Afirmă reclamantul că, în luna ianuarie 2015, Ion Șargov a prezentat la S.A. „Livservcom” contractul de vânzare-cumpărare a apartamentului menționat, prin care se atestă că, proprietar al apartamentului nr. 93 din XXXX din mun. Chișinău a devenit Iurii Statchevici. Prin urmare, evidența beneficiarului a fost trecută pe numele ultimului.

Indică reclamantul că, la încheierea contractului de vânzare-cumpărare, Ion Șargov a afirmat prin garanție personală că lipsesc careva datorii pe apartamentul menționat, fapt confirmat prin pct. 5 din contractul menționat care stabilește că, vânzătorul Ion Șargov a declarat și a garantat sub propria răspundere că nu există careva pretenții a terțelor persoane față de apartamentul în cauză, iar pct. 9 din contract prevede că lipsesc careva circumstanțe care ar sili părțile să încheie contractul în condiții nefavorabile.

Consideră reclamantul că, ascunderea datoriilor existente față de S.A. „Livservcom”, constituie un viciu al contractului de vânzare-cumpărare care creează condiții nefavorabile cumpărătorului Iurii Statchevici, fapt care denotă răspunderea lui Ion Șargov pentru prezentarea unor informații dolosive. Totodată, reclamantul consideră că, în aceste circumstanțe ambele părți a contractului de vânzare-cumpărare poartă răspundere solidară pentru obligațiile de achitare a serviciilor comunale furnizate de S.A. „Livservcom”.

Cere reclamantul, recunoașterea în mod solidar a datoriei pârâților Ion Șargov și Iurii Statchevici față de S.A. „Livservcom” în mărime de 68 679 lei și 36 bani ce constituie datoria pentru furnizarea agentului termic în mărime de 36 353 lei și 29 bani și suma în mărime de 32 326 lei și 07 bani pentru alte servicii comunale furnizate în perioada 01 ianuarie 2002 – 01 septembrie 2016; încasarea în mod solidar din contul pârâților Ion Șargov și Iurii Statchevici în beneficiul S.A. „Livservcom” a datoriei în mărime de 68 679 lei și 36 bani și taxa de stat.

La data de 01 martie 2017, reprezentantul reclamantului S.A. „Livservcom”, Gheorghe Lupea a mai depus o cerere de concretizare a acțiunii. În motivarea cererii a invocat că, apartamentul nr. 93 situat în mun. Chișinău, str. Piața Unirii 1 a fost deținut cu drept de proprietate de către Iurii Statchevici, apoi de către Ion Șargov și într-un final din nou a fost transmis dreptul de proprietate către Iurii Statchevici, circumstanțe despre care reclamantul S.A. „Livservcom” nu a fost înștiințat.

Sușține reclamantul că, din vina pârâților dar și a altor locuitori ai blocului care au acumulat datorii, S.A. „Livservcom”, fiind declarat insolubil în luna noiembrie 2007, din lipsă de mijloace financiare a fost în imposibilitate de a solicita informații cu plată de la Î.S. „CRIS ”REGISTRU” cu privire la domiciliul pârâților, cât și a actelor de identitate a acestora, din care motive cererile de chemare în

judecată înaintate în anul 2009 împotriva pârâtului Iurii Statchevici și în anul 2012 împotriva pârâtului Ion Șargov au fost remise de către Judecătoria Buiucani fără examinare.

Indică reclamantul că, din materialele contabile prezentate, pârâtul Iurii Statchevici a achitat doar suma în mărime de 300 de lei în luna decembrie 2002 și suma în mărime de 100 lei în luna aprilie 2016 pentru serviciile prestate de S.A. „Livservcom”.

Afirmă reclamantul că, deși pârâtul Iurii Statchevici a recunoscut faptul livrării serviciilor pentru întreaga perioadă de deservire a apartamentului în cauză, acesta a invocat expirarea termenului de prescripție extinctivă și a susținut că va achita toate serviciile livrate apartamentului în cauză doar pentru perioada de 3 ani până la înaintarea prezentei acțiuni.

Totodată, această poziție este susținută și de către Ion Șargov care a indicat că deși a deținut cu drept de proprietate apartamentul în cauză, nu a avut acces în acesta, deoarece Iurii Statchevici nu i-a permis, fără a prezenta careva probe în acest sens.

Mai indică reclamantul că, despre faptul că Iurii Statchevici deține dreptul de proprietate asupra apartamentului în cauză, S.A. „Livservcom” a aflat în momentul în care a depus acțiune împotriva lui Ion Șargov iar ultimul când a declarat apel, la data de 26 iunie 2015, a prezentat contractul de vânzare-cumpărare încheiat cu Iurii Statchevici.

Consideră reclamantul că, data de 26 iunie 2015 reprezintă momentul când S.A. „Livservcom” a obținut informația cu privire la faptul că proprietarul apartamentului în cauză este Iurii Statchevici și doar din acest moment ultimul poate solicita aplicarea termenului de prescripție. Dar de fapt, reclamantul consideră că această dată nu poate prezenta începerea calculării termenului de prescripție, deoarece Iurii Statchevici a recunoscut datoriile față de S.A. „Livservcom” și în luna aprilie 2016 a achitat suma în mărime de 100 lei pentru stingerea datoriilor. Deși această suma este mică, aceasta reflectă apariția unui comportament de bună credință din partea pârâtului.

Menționează reclamantul că, S.A. „Livservcom” permite oricărui client de a verifica în materialele contabile toate cheltuielile efectuate, inclusiv cele destinate pentru reparația rețelelor și blocului locativ, și astfel pârâtul Ion Șargov este în drept de a verifica orice sume calculate în chitanțele de plată. Totodată, reclamantul arată că, cele susținute de către Iurii Statchevici, precum că contorul din apartament verificat în anul 2002 demonstrează un consum total de 370 m³, din care este de acord să achite doar 36m³ constituie afirmații aberante dar care subînțeleg că

împărțind consumul de apă la anii de exploatare a apartamentului pe perioada anilor 2002-2016, pârâtul Iurii Stachevici recunoaște că în apartament pe toată perioada menționată a fost utilizată apa potabilă, fapt ce demonstrează că în apartament au locuit persoane.

Concretizează reclamantul că, termenul de verificare a contoarelor de apă este de 5 ani, din momentul expirării termenului de verificare, consumul de apă se calculează în conformitate cu normele stabilite de Guvern. Procedura dată a fost utilizată și față de pârâtul Iurii Stachevici, care niciodată nu a prezentat datele contorului.

Invocă reclamantul că, reieșind din faptul că acțiunea putea fi înaintată împotriva lui Ion Șargov și Iurii Stachevici doar din momentul identificării persoanei ce deține cu drept de proprietate apartamentul în cauză, la caz data de 26 iunie 2015, S.A. „Livservcom” dispune de dreptul de a fi repusă în termen acțiunea.

Cere reclamantul, repunerea în termen a acțiunii și încasarea în mod solidar din contul pârâților Ion Șargov și Iurii Stachevici în beneficiul S.A. „Livservcom” a datoriei în mărime de 68 679 lei și 36 bani și taxa de stat.

La data de 18 mai 2017, reprezentantul reclamantului S.A. „Livservcom”, Gheorghe Lupea a înaintat o cerere suplimentară cu referire la probele și cerințele din acțiune.

În motivarea cererii a invocat că, în calitate de probă a tănuirii informației cu privire la proprietarul apartamentului în cauză servește certificatul din Registrul bunurilor imobile pe bunul imobil cu nr. cadastral XXXX, eliberat de oficiul cadastral la data de 02 noiembrie 2016, prin care se atestă că nu a fost solicitată înregistrarea dreptului de proprietate asupra a ½ din apartamentul nr. 93 cu suprafața de 36,4 m², iar cealaltă cotă parte de ½ din apartament este înregistrată cu drept de proprietate pe numele lui Iurii Stachevici. La fel, reclamantul indică faptul că, domiciliul proprietarului Iurii Stachevici nu este înscris în certificat.

Consideră reclamantul că, pârâții intenționat au tănuit informația cu privire la domiciliul proprietarului apartamentului, cu scopul de a se eschiva de la plata serviciilor comunale.

Cere reclamantul repunerea în termen a cererii de chemare în judecată și admiterea acțiunii înaintate împotriva lui Ion Șargov și Iurii Stachevici.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 31 iulie 2017, a fost respinsă cererea de repunere în termen, a fost respinsă acțiunea împotriva lui Ion Șargov cu privire la încasarea datoriei. A fost admisă parțial acțiunea împotriva lui Iurii Stachevici și a fost încasat din contul lui Iurii Stachevici în beneficiul S.A. „Livservcom” suma în mărime de 18 072 lei și 93 bani cu titlu de datorie pentru

serviciile locativ-comunale pentru perioada lunilor octombrie 2013-august 2016. A fost încasat din contul lui Iurii Statchevici în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 542 lei și 18 bani. În rest, cererea de chemare în judecată împotriva lui Iurii Statchevici cu privire la încasarea datoriei a fost respinsă, ca fiind depusă peste termen. A fost respinsă acțiunea reclamantului S.A. „Livservcom” împotriva lui Ion Șargov și Iurii Statchevici cu privire la recunoașterea datoriei. A fost respinsă cererea cu privire la compensarea cheltuielilor de asistență juridică din contul S.A. „Livservcom” în beneficiul lui Iurii Statchevici.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 09 noiembrie 2017, a fost respinsă cererea apelantului S.A. „Livservcom” în proces de insolvență cu privire la repunerea în termen a apelului. A fost restituită cererea de apel declarată de S.A. „Livservcom” împotriva hotărârii Judecătoriai Chișinău (sediul Buiucani) din 31 iulie 2017, ca fiind depusă în afara termenului legal. A fost încetată procedura în ordine de apel.

La 10 noiembrie 2017, reprezentantul recurentului S.A. „Livservcom” în proces de insolvență, lichidatorul Petru Lupea a declarat recurs împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 09 noiembrie 2017, cerând admiterea recursului, casarea integrală a încheierii recurate, cu pronunțarea unei noi hotărâri cu privire la repunerea în termen a apelului.

În motivarea recursului, recurentul a indicat că încheierea Curții de Apel Chișinău din 09 noiembrie 2017 este neîntemeiată și ilegală, fiind pasibilă de casare, deoarece aceasta ar fi fost emisă cu încălcarea vădită a normelor de drept procedural.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) CPC, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 3 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului și a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul neîntemeiat și care urmează a fi respins din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 427 lit. a) CPC, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

Din materialele dosarului civil rezultă că, reprezentantul recurentului-apelant S.A. „Livservcom” în proces de insolvență, lichidatorul Petru Lupea, la 31 iulie 2017, data pronunțării dispozitivului hotărârii primei instanțe, a fost prezent la

ședința instanței de judecată, a primit copia dispozitivului hotărârii instanței și a cerut redactarea hotărârii motivate. (Vol. II, f.d. 57-59, 61)

La 13 septembrie 2017, reprezentantul recurentului-apelant S.A. „Livservcom” în proces de insolvență, lichidatorul Petru Lupea, a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani) din 31 iulie 2017, prin care a cerut repunerea în termen a apelului, admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe și adoptarea unei noi hotărâri prin care să fie admisă integral acțiunea.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 09 noiembrie 2017, a fost respinsă cererea cu privire la repunerea în termen a apelului și a fost restituită cererea de apel a S.A. „Livservcom”, ca fiind depusă în afara termenului legal.

Instanța de recurs reține că, în conformitate cu prevederile art. 362 alin. (1) CPC, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel.

Prin prisma normei citate supra, instanța de recurs precizează că hotărârea primei instanțe a fost pronunțată la data de 31 iulie 2017, iar reprezentantul recurentului-apelant S.A. „Livservcom”, lichidatorul Petru Lupea a depus cererea de apel la data de 13 septembrie 2017, cu încălcarea vădită a termenului de 30 de zile prevăzut de art. 362 alin. (1) CPC.

De altfel, faptul depunerii cererii de apel în afara termenului legal se confirmă și prin cerința recurentului-apelant cu privire la repunerea în termenul de declarare a apelului.

În conformitate cu art. 116 alin. (1) CPC, persoanele care, din motive întemeiate, au omis termenul de îndeplinire a unui act de procedură pot fi repuse în termen de către instanță. Alineatul (3) din norma citată prevede că, la cererea de repunere în termen se anexează probele ce dovedesc imposibilitatea îndeplinirii actului. Totodată, trebuie efectuat actul de procedură care nu a fost îndeplinit în termen.

Interpretând norma citată, instanța de recurs menționează că, termenul de declarare a apelului poate fi restabilit doar în cazul în care persoanele îndreptățite prezintă probe veridice care confirmă imposibilitatea depunerii cererii de apel în termenul legal.

În acest context, instanța de recurs menționează că, nu poate fi reținut argumentul reprezentantului recurentului-apelant, pentru aplicarea art. 116 CPC, precum că, juristul S.A. „Livservcom”, Gheorghe Lupea s-ar fi aflat în concediu medical și ar fi fost în imposibilitate de a se prezenta în ședința de judecată, și de a depune cererea de apel în termen. Or, conform procesului-verbal al ședinței de

judecată din 31 iulie 2017 (Vol. II, f.d. 57) se atestă cu certitudine că, la pronunțarea dispozitivului hotărârii judecătorești a fost prezent lichidatorul S.A. „Livservcom”, Petru Lupea, care legal deține calitatea de reprezentant al societății nominalizate. Cu atât mai mult, pe parcursul examinării cauzei, ultimul nu a cerut amânarea ședinței de judecată din lipsă de apărare.

Colegiul apreciază corectitudinea acțiunilor primei instanțe prin faptul că, la materialele cauzei este anexată recipisa care confirmă recepționarea de către reprezentantul S.A. „Livservcom”, Petru Lupea, a copiei dispozitivului hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 31 iulie 2017, contrasemnătură. (Vol. II, f.d. 59)

Mai mult decât atât, la data de 31 iulie 2017, lichidatorul S.A. „Livservcom” în proces de insolvență, Petru Lupea a depus prin intermediul cancelariei Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) cererea, prin care a cerut redactarea hotărârii integrale din 31 iulie 2017, menționând și despre intenția de a declara apel. (Vol. II, f.d. 61)

În continuare, instanța de recurs consideră nejustificat argumentul lichidatorului S.A. „Livservcom” în proces de insolvență, Petru Lupea precum că, din lipsa resurselor financiare societatea ar fi fost în imposibilitate de a angaja un alt jurist, or, de fapt ultimul totuși și-a exercitat drepturile procedurale, ceea ce s-a manifestat prin depunerea cererii din 31 iulie 2017 cu privire la redactarea hotărârii integrale, dar și a cererii de apel din 13 septembrie 2017, care au fost semnate personal de Petru Lupea, fapt care denotă că aceste acte de procedură emană din numele emitentului.

Colegiul consideră că nu poate fi reținut nici argumentul invocat de către reprezentantul recurentului, care rezultă din cererea de apel (Vol. II, f.d.79), cu privire la faptul că, ar fi așteptat hotărârea motivată a primei instanțe pentru a declara apel. Or, în conformitate cu art. 362 alin. (1) CPC, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii și nu de la data primirii copiei hotărârii motivate.

Instanța de recurs relevă că, în conformitate cu art. 61 alin. (1) CPC, părțile sunt obligate să se folosească cu bună-credință de drepturile lor procedurale. Instanța de judecată pune capăt oricărui abuz de aceste drepturi dacă prin acest abuz se urmărește tergiversarea procesului sau inducerea sa în eroare.

La caz, deși reprezentantul recurentului-apelant S.A. „Livservcom” în proces de insolvență, lichidatorul Petru Lupea a cerut repunerea în termen a apelului, nu a prezentat probe pertinente în vederea justificării omiterii termenului legal, iar Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de

Justiție consideră că instanța de apel corect a ajuns la concluzia de a respinge cererea S.A. „Livservcom” în proces de insolvență cu privire la repunerea în termen a cererii de apel și de a restitui apelul, ca fiind depus în afara termenului legal.

Totodată, Colegiul relevă că soluția adoptată de către instanța de apel prin încheierea recurată este compatibilă cu standardele inserate în textul art. 6 §1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, având în vedere obligația părților privind exercitarea drepturilor procedurale cu bună-credință și asumarea unui rol activ, urmărind cu diligență derularea procesului său.

În susținerea opiniei enunțate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție invocă și hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului în speța Melnic c. Moldovei, precum și hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului în cauza Ponomaryov c. Ucrainei, unde se menționează că, deși în speță nu era vorba despre desființarea unei hotărâri judecătorești definitive și irevocabile în urma admiterii unei căi extraordinare de atac în lumina unor circumstanțe nou descoperite, ci de redeschiderea unui proces prin repunerea în termenul de introducere a unei căi ordinare de atac, totuși reînnoirea acestui termen pentru motive neconvingătoare, reprezintă o soluție care ar putea înfrânge principiul securității raporturilor juridice într-un mod similar cu o cale extraordinară de atac.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că, încheierea recurată este întemeiată și legală, iar argumentele invocate de către reprezentantul recurentului S.A. „Livservcom” sunt neîntemeiate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat de către lichidatorul S.A. „Livservcom” în proces de insolvență, și de a menține încheierea Curții de Apel Chișinău din 09 noiembrie 2017.

În conformitate cu art. 427 lit. a) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e

Se respinge recursul declarat de către lichidatorul Societății pe Acțiuni „Livservcom” în proces de insolvență, Petru Lupea.

Se menține încheierea Curții de Apel Chișinău din 09 noiembrie 2017, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Societății pe Acțiuni „Livservcom”

în proces de insolvență împotriva lui Ion Șargov și Iurii Statchevici cu privire la încasarea datoriei.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței
judecătorul

Judecătorii

Mihai Poalelungi

Oleg Sternioală

Iurie Bejenaru